

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: E. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Toderaș, O. Moraru, E. Bejenaru)

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Magistrala” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 28 martie 2019 SA „Magistrala” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala” (f.d. 2-5, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta SA „Magistrala” a relatat că a fost supusă unui control fiscal prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării și declarării TVA pentru perioada 01 ianuarie 2018 - 30 septembrie 2018.

Reclamanta a notat că în urma controlului, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a întocmit actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018, în care a indicat că a avut loc diminuarea TVA, nerespectarea modului de întocmire și prezentare a dărilor de seamă fiscale, neachitarea în termen a TVA și neinformarea organului fiscal despre sistarea activității subdiviziunii.

Reclamanta a precizat că în temeiul art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, și-a prezentat argumentele dezacordului cu actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018, întocmit de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord,

anexând documentele de rigoare.

Reclamanta a evidențiat că la 23 ianuarie 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a emis decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de ea.

Reclamanta a punctat că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, organul fiscal a constatat încălcarea de către ea a prevederilor art. 161 alin. (8), 97 alin. (3) și (5), 101 alin. (1), 187 alin. (5), 102 alin. (1) și (10), 108 alin. (5) și 115 alin. (2) din Codul fiscal.

Reclamanta a menționat că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, s-a dispus încasarea la buget a TVA diminuate cu suma de 242844 de lei și a majorării de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de 14238 de lei.

De asemenea, reclamanta a notat că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, s-a dispus aplicarea față de ea a unei amenzi în sumă totală de 105137 de lei, compuse din amenda pentru diminuarea TVA în sumă de 101437 de lei, amenda pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarației privind TVA în sumă de 700 de lei, precum și amenda pentru neinformarea organului fiscal privind sistarea activității subdiviziunii în sumă de 3000 de lei.

În continuare, cu referire la constatarea din actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018, întocmit de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, ce ține de neinformarea organului fiscal privind sistarea activității subdiviziunii, și anume a reprezentanței de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, reclamanta a reliefat că nu a aprobat nicio decizie privind sistarea, nici măcar temporară, a activității acestei subdiviziuni.

Aici, reclamanta a punctat că înstrăinarea unor bunuri imobile aferente reprezentanței de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, nu poate fi calificată ca sistare a activității acestei subdiviziuni, cu atât mai mult că legislația fiscală nu prevede noțiunea de „sistare a activității subdiviziunii”.

Totodată, reclamanta a invocat că din sensul prevederilor art. 161 alin. (8) din Codul fiscal, rezultă că, contribuabilul are obligația de a informa organul fiscal doar despre schimbarea sau constituirea subdiviziunii, nu și despre închiderea (suspendarea) subdiviziunii.

Cu referire la constatarea din actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018, întocmit de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, ce ține de diminuarea TVA ce urma a fi calculată cu suma totală de 383475 de lei, ca efect al comercializării activelor la o valoare mai redusă decât prețul de piață, reclamanta a declarat că în legătură cu starea sa financiar-economică grea, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, a vândut anumite bunuri, și anume tehnica și utilajul neutilizat în procesul tehnologic al întreprinderii.

Reclamanta a specificat că aceste bunuri au fost vândute la prețul stabilit de comisia sa internă de evaluare, în baza criteriilor pieței interne, uzurii și stării tehnice a bunurilor, cererii și ofertei de pe piață etc.

În context, reclamanta a subliniat că în conformitate cu art. 5 pct. 26) din Codul fiscal, prețul de piață și valoarea de piață reprezintă prețul mărfii, serviciului, format prin interacțiunea cererii și ofertei pe piața comerțului cu ridicata a mărfurilor, serviciilor identice, iar în cazul lipsei mărfurilor, serviciilor identice – în urma tranzacțiilor încheiate între persoanele ce nu sunt coproprietari sau persoane interdependente pe piața

respectivă a comerțului cu ridicata.

Astfel, reclamanta a afirmat că la evaluarea bunurilor respective, organul fiscal s-a bazat pe raportul de evaluare din 30 aprilie 2018, întocmit de SRL „Imogrup”.

Reclamanta a indicat că în acea perioadă urma să se reorganizeze, iar raportul de evaluare din 30 aprilie 2018 a fost întocmit doar cu scopul estimării valorii de piață a patrimoniului său în caz de reorganizare.

Reclamanta a relevat că potrivit pct. 2.5.2 din raportul de evaluare din 30 aprilie 2018, valorile componente sunt valabile numai în contextul acestui raport și nu pot fi folosite în legătură cu o altă evaluare, iar dacă sunt astfel utilizate, nu sunt valabile.

Reclamanta a invocat că la întocmirea raportului de evaluare din 30 aprilie 2018, evaluatorul s-a bazat doar pe informațiile și documentele pe care i le-a pus la dispoziție reclamanta și nu a investigat suplimentar situația de pe piață.

Reclamanta a susținut că nu există niciun act normativ care să reglementeze calcularea prețului de piață al bunurilor. Așadar, reclamanta a considerat că anume valoarea tranzacției de 6000000 de lei, stabilită prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 108/VC/I/05-18 din 21 mai 2018, încheiat între reclamantă și „Nouconst” SRL, trebuie să servească în calitate de reper pentru determinarea valorii bunurilor respective.

În final, reclamanta a declarat că a contestat prealabil decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, însă contestația sa a fost respinsă.

Reclamanta a solicitat a recunoaște ilegală și a anula decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala”.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central, a fost admisă acțiunea depusă de SA „Magistrala” și anulată decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala” (f.d. 194-197, vol. I).

La 02 mai 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central (f.d. 189, vol. I).

La 23 iunie 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a depus apel motivat împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și încheierii din 09 aprilie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central, și emiterea unei noi decizii de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de SA „Magistrala” (f.d. 69-74; 78).

Prin decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central (f.d. 41-54, vol. II).

La 11 decembrie 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central, și emiterea unei noi decizii de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de SA „Magistrala” (f.d. 56-57).

La 21 februarie 2020 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a depus, prin intermediul oficiului poștal, motivarea recursului împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu aceleași solicitări (f.d. 69-74;

78).

În motivarea recursului, recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a susținut că Judecătoria Bălți, sediul Central, nu era competentă teritorial să examineze prezentul litigiu, deoarece la data depunerii cererii de chemare în judecată, SA „Magistrala” își avea sediul în sat. Natalievca, r-nul Fălești, iar în conformitate cu art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare la acel moment, acțiunile de contencios administrativ se înaintează în judecătoriile sau curțile de apel în a căror rază teritorială își are domiciliul reclamantul sau își are sediul pârâtul, cu excepția cazurilor când prin lege este stabilită o altă competență.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a reacționat în modul corespunzător la încălcarea competenței teritoriale de către prima instanță.

În continuare, cu referire la diminuarea TVA ce urma a fi calculată cu suma totală de 242844 de lei, ca efect al comercializării de către SA „Magistrala” a activelor la o valoare mai redusă decât prețul de piață, recurentul a indicat că instanțele ierarhic inferioare eronat au acordat prioritate prevederilor Legii nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni în raport cu prevederile art. 5 pct. 26) și 97 alin. (1) și (5) din Codul fiscal.

Recurentul a declarat că SA „Magistrala” nu a respectat consecutivitatea obținerii informației despre prețurile de piață, stabilită de Codul fiscal, or consiliul SA „Magistrala” a luat decizia de a înstrăina bunurile în baza prețurilor de piață stabilite de o comisie internă, care, de altfel, nici nu a obținut o astfel de atribuție de la adunarea generală a acționarilor, ceea ce contravine art. 65 alin. (2) lit. b) din Legea privind societățile pe Acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997.

Recurentul a afirmat că la 30 aprilie 2018, SA „Magistrala” a decis înstrăinarea bunurilor neutilizate în procesul tehnologic la prețul de 6000000 de lei, în baza evaluării efectuate de comisia internă a SA „Magistrala”, deși la aceeași dată a fost întocmit de către SRL „Imogrup” un raport de evaluare, prin care bunurile respective au fost evaluate la un preț mai mare.

Totodată, recurentul consideră că este greșită concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că raportul de evaluare din 30 aprilie 2018 a fost întocmit doar cu scopul estimării valorii de piață a patrimoniului SA „Magistrala” în caz de reorganizare, or această concluzie se bazează doar pe alegerile SA „Magistrala”.

Recurentul a menționat că în motivarea acestei concluzii, instanța de apel eronat a indicat că data executării de către SRL „Imogrup” a serviciilor de evaluare este 17 octombrie 2018, or aceasta reprezintă doar data eliberării facturii fiscale.

Recurentul a indicat că deși prima instanța a anulat în totalitate decizia Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, iar instanța de apel a respins apelul depus împotriva hotărârii primei instanțe, instanțele ierarhic inferioare nu au examinat deloc legalitatea pct. 4, 5 și 6 din decizia respectivă.

În altă ordine de idei, recurentul a notat că imobilul în care se afla reprezentanța SA „Magistrala” de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, a fost vândut la 05 martie 2018, adică anume din această dată a început să curgă termenul de 60 de zile de executare de către SA „Magistrala” a obligației de informare a organului fiscal privind sistarea activității acestei subdiviziuni.

Recurentul a reliefat că instanțele ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzia că în condițiile în care imobilul în care se afla reprezentanța SA „Magistrala” de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, a fost vândut la 05 martie 2018, însă a fost transmis

noului proprietar abia la data de 05 septembrie 2018, această reprezentanță nu și-a sistat activitatea în luna martie 2018.

Recurentul a mai invocat că actul de predare-primire a imobilului din 05 septembrie 2018, care se pretinde a fi o anexă a contractului de vânzare-cumpărare, nu a fost autentificat notarial și nu confirmă continuarea activității reprezentanței SA „Magistrala” în imobilul de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, cum nu sunt relevante în această privință și dările de seamă ale SA „Magistrala”.

La 17 martie 2020 intimata SA „Magistrala” a depus, prin intermediul poștei electronice, referință la recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 85-87; 84, vol. II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

După cum rezultă din materialele cauzei, și anume din avizul de primire nr. DS3118144965AS, recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a recepționat copia deciziei motivate din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, la data de 27 ianuarie 2020 (f.d. 66, vol. II).

Astfel, luând în considerare că recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, la 21 februarie 2020, completul ajunge la concluzia că recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin încheierea din 04 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost fixată examinarea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord în complet de 5 judecători (f.d. 26, vol. II).

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel și a restitui cauza instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție

examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, au fost expuse cu suficientă claritate.

Conform art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Din materialele cauzei și anume din decizia de inițiere a controlului fiscal nr. DDCF-33132/29 din 29 octombrie 2018, rezultă cert că Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord a dispus efectuarea controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice la SA „Magistrala” privind corectitudinea calculării și declarării TVA pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2018 - 30 septembrie 2018. Controlul a fost efectuat în perioada 29 octombrie 2018 - 07 noiembrie 2018, care a fost prelungită până la 06 decembrie 2018 și suspendată începând 20 noiembrie 2018 și până la 26 noiembrie 2018 (f.d. 90, vol. I).

Ca rezultat al controlului fiscal a fost întocmit actul nr. 5-687709, prelungit pe formularul nr. 1-817483 din 06 decembrie 2018, care a fost semnat și recepționat de reprezentantul contribuabilului la aceeași dată (f.d. 7-12, vol. I).

Prin citația seria C nr. 078429/1547 din 06 decembrie 2018, recepționată de contribuabil la aceeași dată, conducătorul SA „Magistrala” a fost invitat pentru data de 26 decembrie 2018 la sediul Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord pentru examinarea cazului de încălcare fiscală (f.d. 77, vol. I).

Nefiind de acord cu actul de control din 06 decembrie 2018 nr. 5-687709, prelungit pe formularul nr. 1-817483, la 20 decembrie 2018 SA „Magistrala” și-a manifestat dezacordul cu aceste acte (f.d. 79-80, vol. I).

În legătură cu dezacordul înaintat de către SA „Magistrala” și în conformitate cu prevederile art. art. 134,136, 246 alin. (2) Cod Fiscal, prin decizia nr. 219/3150 din 26 decembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a prelungit termenul de examinare a cazului de încălcare fiscală pe marginea actului de control cu până la 30 zile și i-a comunicat circumstanțele în cauză reclamantului la data emiterii deciziei (f.d. 76, vol. I).

La 15 ianuarie 2019 prin citația seria C nr. 078440/24, conducătorul SA „Magistrala” a fost invitat pentru data de 23 ianuarie 2019 la sediul Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord pentru examinarea cazului de încălcare fiscală.

La 23 ianuarie 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a examinat cazul de încălcare fiscală în prezența și cu participarea contribuabilului reprezentat de conducătorul Corina Sîrbu, în rezultatul căreia a fost emisă decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala” și exemplarul doi al deciziei a fost înmânat reclamantului sub semnătură în aceeași zi (f.d. 71-75, vol. I).

Totodată, în cadrul ședinței de examinare a cazului de încălcare fiscală a fost examinat și dezacordul nr. 01-156 din 20 decembrie 2018 depus de SA „Magistrala” pe marginea actului de control nr. 5-687709, prelungit pe formularul nr. 1-817483 din 06 decembrie 2018.

La 23 ianuarie 2019, decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de

încălcarea a legislației comisă de SA „Magistrala”, a fost adusă la cunoștința conducătorului reclamantei sub semnătură.

Nefiind de acord cu decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, reclamanta a contestat actul administrativ emis la Serviciul Fiscal de Stat.

La ședința de examinare a contestației, contribuabilul în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (2) Cod fiscal, a fost invitat pentru data de 14 martie 2019 prin citația seria V nr. 001121 din 25 februarie 2019.

În rezultatul examinării contestației, prin decizia nr. 65 din 14 martie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, s-a decis a respinge ca neîntemeiată contestația contribuabilului și a menține decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, care este obligatorie pentru executare. Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord va rectifica decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, în partea ce ține de recalcularea majorării de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA, în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) din Codul Fiscal până la data adoptării deciziei (f.d. 67-68, vol. I).

Decizia Serviciului Fiscal nr. 65 din 14 martie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 a fost adusă la cunoștința reclamantului prin poștă la 19 martie 2019 (f.d. 63, vol. I).

La 29 martie 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, în temeiul deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 65 din 14 martie 2019, a emis decizia nr. 219/800, prin care a rectificat decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala”, comunicată agentului economic la 01 aprilie 2019 prin intermediul oficiului poștal, atașat la scrisoarea de însoțire nr. 26/3-24-14-52 din 29 martie 2019 (f.d. 64, vol. I).

În rezultatul emiterii deciziei nr. 219/800 din 29 martie 2019, s-au operat următoarele rectificări la decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, și anume, în partea decisivă a deciziei p. II sintagma „majorare de întârziere (penalitate) calculată în rezultatul controlului pentru neachitarea în termen a TVA la buget în sumă de 14 238 de lei” se substituie cu sintagma „majorare de întârziere (penalitate) calculată în rezultatul controlului pentru neachitarea în termen a TVA la buget în sumă de 15 285 de lei”. În rest, decizia nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a rămas în vigoare fiind obligatorie pentru executare (f.d. 65, vol. I).

La 28 martie 2019 SA „Magistrala” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala”.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a admis acțiunea depusă de SA „Magistrala” și a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala” (f.d. 194-197, vol. I).

Curtea de Apel Bălți examinând apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția

generală administrare fiscală Nord, a ajuns la concluzia că acesta este neîntemeiat, iar hotărârea primei instanțe urmează a fi menținută fără modificări.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, instanța de recurs ridică o problemă de drept procedural în ceea ce privește soluționarea de către instanța de apel a litigiului, care nu a elucidat toate circumstanțele importante speței, nu a soluționat toate pretențiile înaintate, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările (argumentele) ridicate în fața sa, fapt prin ce a încălcat normele de drept procedural și a emis o hotărâre nemotivată.

Potrivit articolului 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Prin urmare, regulile stabilite în Codul de procedură civilă se aplică numai în completarea Codului administrativ.

Astfel, pentru a elucida aspectele abordate, Colegiul lărgit a considerat că trebuie să opereze cu prevederile art. 390, alin. (1), lit. e) și f) din Codul de procedură civilă. În conformitate cu aceste dispoziții legale procedurale, decizia instanței de apel trebuie să conțină: motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă, precum și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În aceeași ordine de idei, potrivit jurisprudenței stabilite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a învederat că unul din principiile legate de administrarea corectă a justiției se referă la hotărârile instanțelor de judecată, care ar trebui să explice în mod adecvat raționamentele pe care se bazează. Măsura în care se aplică această obligație de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie determinată în funcție de circumstanțele cauzei (a se vedea *Moreira Ferreira*, ibidem, parag. 84; *Orlen Lietuva LTD. vs Lituania*, 29 ianuarie 2019, parag. 82).

Cu titlu de principiu, o decizie judiciară nu poate fi calificată ca fiind arbitrară până la constatarea unui prejudiciu efectiv adus corectitudinii generale a procedurii judiciare, cu excepția cazului în care nu sunt prezentate motive pentru adoptarea acesteia sau motivele date se bazează pe o eroare de fapt sau de drept evidentă manifestată de instanța internă, rezultând în o „negare a justiției” (a se vedea *Andelkovic vs Serbia*, 9 aprilie 2013, parag. 27; *Bochan vs Ucraina* (nr. 2), Marea Cameră, 5 februarie 2015, parag. 61 – 63; *Gelenidze vs Georgia*, 7 noiembrie 2019, parag. 28). Logica aflată la baza noțiunii de „eroare evidentă de apreciere”, astfel cum este utilizată în contextul art. 6 § 1 din Convenție, este fără îndoială aceea că, având în vedere că eroarea de fapt sau de drept comisă de instanța națională este atât de vădită încât este calificată drept „evidentă” – în sensul că nu ar fi putut fi comisă de niciun magistrat rezonabil – este posibil ca aceasta să fi adus atingere echității procesului (a se vedea *Dulaurans vs Franța*, 21 martie 2000, parag. 33 – 34). Totodată, o hotărâre judecătorească care nu are niciun temei legal în dreptul intern și nu permite realizarea unei legături între faptele stabilite, dreptul aplicabil și rezultatul procesului, avea, în plus, un caracter arbitrar și trebuia interpretată drept o „denegare de justiție” (a se vedea *Andelkovic*, pre-citat, parag. 27).

Procedând la examinarea fondului recursului, Colegiul lărgit învederează că exigența motivării hotărârii judecătorești este o garanție a caracterului echitabil al procedurii și împotriva arbitrariului instanței de judecată. În acest caz, instanța de apel are obligația de a indica motivele raționamentelor sale și să facă referire la legea guvernantă a speței. Pe baza acestei analize juridice, instanța de apel trebuie să tragă concluziile de rigoare în urma examinării cererilor de apel. Etapele menționate trebuie să fie consecutive și să se afle într-o strânsă legătură logică, ceea ce consolidează ipoteza că soluția finală a instanței de judecată urmează să rezulte din partea motivată a hotărârii

judecătorești.

La acest capitol, instanța de recurs urmează să verifice dacă instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au expus asupra tuturor pretențiilor invocate, asupra tuturor argumentelor înaintate și dacă au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

La caz, Colegiul reține că SA „Magistrala” a solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala”.

Prin urmare, instanța de recurs evidențiază că, prin decizia Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, au fost constatate următoarele încălcări ale legislației fiscale comise de SA „Magistrala”:

1) contrar prevederilor art. 161 alin. (8) Cod fiscal, conform căruia „La adoptarea deciziei despre schimbarea sediului și/sau despre constituirea subdiviziunii, contribuabilul, în termen de 60 de zile de la data dobândirii dreptului de proprietate (posesie, locuțiune), informează Serviciul Fiscal de Stat despre schimbarea sediului său și/sau prezintă informațiile inițiale, iar ulterior informează despre modificările cu privire la sediul subdiviziunii sale, precum și despre sistarea temporară a activității subdiviziunii”, întreprinderea nu a informat Serviciul Fiscal de Stat despre faptul încetării (sistării permanente) activității subdiviziunii (reprezentanța) situată în or. Florești, str. Ștefan cel Mare 67, înregistrată în Registrul bunurilor imobiliare după SRL „Bigconstruct”, c/f xxxxx în temeiul contractului nr. 620 din 05 martie 2018.

2) contrar prevederilor art. 97 alin. (3), (5) Cod fiscal, care stabilește că „Valoarea impozabilă a livrării impozabile include suma totală a tuturor impozitelor și taxelor care urmează a fi achitate, cu excepția TVA”, „Valoarea impozabilă a livrării impozabile a activelor care au fost sau sînt supuse amortizării de către furnizor reprezintă valoarea cea mai mare din valoarea lor contabilă și valoarea de piață”, entitatea a realizat în perioada fiscală 06/2018 și 07/2018 conform facturilor fiscale: seria II nr. 0122029 din 29 iunie 2018, seria II nr. 0122030 din 29 iunie 2018, seria II nr. 0122032 din 29 iunie 2018, seria II nr. 0122025 din 12 iulie 2018, seria II nr. 0122026 din 12 iulie 2018, seria II nr. 0122027 din 12 iulie 2018, seria II nr. 0122028 din 12 iulie 2018 active supuse amortizării (contul contabil 123.3 și 123.4) cu valoarea mai joasă decât valoarea de piață, respectiv cu 1248370 de lei și 669005 de lei.

Reieșind din prevederile art. 5 alin. (26) Codul Fiscal, conform căruia în scopul impozitării se aplică următoarea noțiune „Preț de piață, valoare de piață – prețul mărfii, serviciului, format prin interacțiunea cererii și ofertei pe piața comerțului cu ridicata a mărfurilor, serviciilor identice, iar în cazul lipsei mărfurilor, serviciilor identice – în urma tranzacțiilor încheiate între persoanele ce nu sînt coproprietari sau persoane interdependente pe piața respectivă a comerțului cu ridicata. Tranzacțiile între coproprietari sau persoanele interdependente pot fi luate în considerare numai cu condiția că interdependența acestor persoane nu a influențat rezultatul tranzacției. Drept surse de informație despre prețurile de piață, la momentul încheierii tranzacției, servesc: a) informația organelor de stat de statistică și a organelor care reglementează formarea prețurilor; iar în cazul lipsei acesteia -; b) informația despre prețurile de piață, publicată în presă sau adusă la cunoștința opiniei publice prin intermediul mijloacelor de informare în masă; iar în cazul lipsei acesteia -; c) informația oficială și/sau dată publicității despre cotările bursiere (tranzacțiile care au avut loc) la bursa cea mai apropiată de sediul (domiciliul) vânzătorului (cumpărătorului), iar în cazul lipsei tranzacțiilor la bursa menționată ori comercializării (procurării) la o altă bursă – informația despre cotările bursiere ce au avut loc la această altă bursă, precum și

informația despre cotările valorilor mobiliare de stat și ale obligațiunilor de stat. Contribuabilul are dreptul să prezinte Serviciului Fiscal de Stat informația, din alte surse, despre prețurile de piață la momentul transmiterii mărfurilor, serviciilor, iar Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să folosească informația prezentată dacă există motive de a o considera veridică”, în cadrul controlului valoarea de piață a activelor supuse amortizării, a fost determinată reieșind din valoarea evaluată de către SRL „Imogrup”, c/f xxxxx din mun. Chișinău (deținătorul Licenței în domeniul evaluărilor seria A MME nr.039282 din 16 iunie 2009 valabilă până la 16 iunie 2019) în Raportul de evaluare la situația din 30 aprilie 2018. Astfel, contribuabilul în urma comercializării activelor la o valoare mai joasă decât prețul de piață a diminuat TVA ce urma a fi calculată cu 383475 lei, inclusiv: 249674 lei pentru perioada fiscală 06/2018 și 133801 lei pentru perioada fiscală 07/2018.

3) contrar prevederilor art. 102 alin. (1) și 187 alin. (5) Cod fiscal, care stabilește, „Subiecții impozabili stipulați la art.94 lit. a) și e) sînt obligați să declare, conform art.115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T.V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținîndu-se cont de dreptul de deducere conform art.102” și „Darea de seamă fiscală se consideră prezentată la data la care Serviciul Fiscal de Stat o primește, dacă este întocmită în modul stabilit de legislația fiscală și dacă este perfectată în modul reglementat de Serviciul Fiscal de Stat”, modul de completare a căreia a fost stabilit prin ordinul Serviciul Fiscal de Stat nr. 1164 din 25 octombrie 2012 (forma TVA 12)”, contribuabilul a încălcat modul de întocmire și prezentare a declarației privind TVA pentru perioadele fiscale: a) L/03/2018 și L /04/2018 prin reflectarea incorectă a sumei TVA spre deducere din perioada fiscală precedentă (boxa 17) micșorînd-o cu 84598,72 lei și 167,21 lei corespunzător; b) L/09/2018 prin majorarea neîntemeiată sumei TVA aferentă livrărilor cu 55186,70 lei.

4) contrar art. 102 alin. (1) și (10) Cod fiscal, conform căruia, „În cazul achitării T.V.A. la buget, subiecților impozabili, înregistrați în calitate de plătitori ai T.V.A., li se permite deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată furnizorilor plătitori ai T.V.A., pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător. Se permite deducerea sumei T.V.A. la mărfurile importate, procurate de către subiecții impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător numai în cazul achitării T.V.A. la buget pentru mărfurile, serviciile menționate în conformitate cu art.115” și „Subiectul impozabil are dreptul la deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate dacă dispune: a) de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate pentru care a fost achitată ori urmează a fi achitată T.V.A.; sau b) de documentul, eliberat de organul vamal, care confirmă achitarea T.V.A. la mărfurile importate; c) de documentul care confirmă achitarea TVA pentru serviciile importate”, entitatea nu a inclus în declarația privind TVA pentru luna 06/2018 factura fiscală seria AAD nr. 5206107 din 30 iunie 2018 primită de la ICS „Bemol Retail” SRL, c/f xxxxx cu suma TVA de 678,27 lei aferentă procurării carburanților.

5) contrar prevederilor art. 108 alin. (5) Cod fiscal, care stabilește, „Dacă

factura fiscală este eliberată sau plata este primită până la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte”, entitatea nu a calculat în termenul stabilit TVA conform avansului primit în perioada fiscală 03/2018 în sumă de 83833,33 lei și 06/2018 în sumă de 156750 lei.

6) contrar prevederilor art. 115 alin. (2) Cod fiscal, care stabilește, „Fiecare subiect impozabil trebuie să verse la buget suma T.V.A., care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declarației pe această perioadă...”, contribuabilul nu a achitat în termen TVA diminuată în mărime de 405746 lei pentru luna iunie 2018.

Iar, ca rezultat al încălcărilor nominalizate Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a constatat că s-a produs:

- diminuarea TVA pentru perioada verificată cu sumă de 242844 lei, inclusiv: micșorată spre plată la buget în perioada fiscală L/06/2018 cu 405746 lei, și totodată majorată spre plată la buget pentru perioada fiscală L/04/2018 - 83044 lei, L/05/2018 - 4009 lei, L/07/2018 - 11516 lei, L/08/2018 - 771 lei, L/09/2018 - 63562 lei,

- încălcarea modului de întocmire și de prezentare a dării de seamă fiscale aferente taxei pe valoarea adăugată (Forma TVA 12) pentru perioadele fiscale L/03/2018, L/04/2018, L/05/2018, L/06/2018, L/07/2018, L/08/2018, L/09/2018, 7 cazuri, inclusiv: a) L/03/2018, L/04/2018, L/05/2018, L/07/2018, L/08/2018, L/09/2018 - fără apariția obligațiilor suplimentare privind TVA; b) L/06/2018 - încălcare semnificativă în temeiul art. 231 alin. (5) Codul fiscal,

- neachitarea în termen a TVA diminuată în mărime de 405746 lei pentru luna iunie 2018.

Așadar, reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs constată că, deși SA „Magistrala” a solicitat anularea integrală a deciziei Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, instanțele ierarhic inferioare au analizat și au dat apreciere doar primelor trei încălcări constatate de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord în cadrul controlului fiscal prin metoda verificării tematice la SA „Magistrala”, lăsând fără apreciere încălcările indicate în pct. 4, 5, 6 din partea motivată a deciziei nominalizate.

Deși, în conformitate cu art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În consecință, instanța de recurs apreciază drept superficiale concluziile instanței de apel privind admiterea acțiunii reclamantei SA „Magistrala”, din motiv că nu s-a expus asupra tuturor încălcărilor constatate de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord și nu a elucidat toate circumstanțele importante speței, cu toate că în virtutea caracterului devolutiv al apelului, urma să rejudece fondul cauzei sub toate aspectele și în limita pretențiilor înaintate de SA „Magistrala”.

Totodată, Colegiul relevă că, chiar dacă ambele instanțe au ajuns la concluzia că decizia Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, este neîntemeiată, argumentele instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că SA „Magistrala” nu a informat Serviciul Fiscal de Stat despre faptul încetării (sistării permanente) activității subdiviziunii situată în or. Florești, str. Ștefan cel Mare 67, sunt contradictorii, deoarece în această privință instanța de fond a menționat că sancțiunea pentru sistarea activității subdiviziunii SA „Magistrala”, a fost aplicată în raport cu un subiect necorespunzător, iar instanța de apel a indicat SA „Magistrala” a informat Serviciul Fiscal de Stat despre încetarea activității reprezentanței în interiorul

termenului de 60 zile de când reprezentanța situată în or. Florești, str. Ștefan cel Mare nr. 67 și-a încetat activitatea.

Concomitent, instanța de recurs învederează că decizia contestată nu conține nicio analiză cu privire la argumentele Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord invocate în susținerea deciziei adoptate și anume că obligația de prezentare, inclusiv a informației privind modificările privind sediul subdiviziunii îl are atât titularul dreptului de proprietate înstrăinat - din momentul înstrăinării, cât și noul titular – din momentul dobândirii dreptului de proprietate, precum și faptul că bunurile mobile supuse amortizării au fost vândute de SA „Magistrala cu încălcarea prevederilor art. 5 pct. 26 Cod fiscal și la un preț mai mic decât cel indicat în raportul de evaluare din 30 aprilie 2018, întocmit de SRL „Imogrup”.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, instanța de apel s-a abținut de a da răspunsuri convingătoare și explicite la alegațiile Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord expus supra, iar conjunctura dată atestă examinarea unilaterală a cauzei, ce constituie o încălcare a dreptului recurentului de a se bucura de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, precum și a principiului egalității armelor în proces.

Finalmente, Colegiul relevă că instanța de apel a omis să se expună în partea dispozitivă a deciziei contestate și asupra cerinței Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la anularea încheierii din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, ceea ce consolidează incontestabil necesitatea casării deciziei contestate și trimiterea cauzei la rejudecare.

Per ansamblu, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că a examinat principalele întrebări juridice stabilite și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor cu privire la fondul cauzei civile. De fapt, acestea poartă un caracter secundar și nu au forță juridică de a influența decisiv considerentele de mai sus (a se vedea, printre alte autorități, Kamil Uzun vs Turcia, 10 mai 2007, parag. 64 din 10 mai 2007; Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), 17 iulie 2014, parag. 156).

Așadar, Colegiul lărgit notează că greșelile procedurale nu pot fi corectate în ordine de recurs, din cauza specificului acestora. De altfel, atât Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, cât și SA „Magistrala” trebuie să aibă posibilitatea reală să-și prezinte apărarea și să fie audiați de o instanță de apel, care va fi competentă de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, parag. 59; Akaki Tchaghiashvili, 2 septembrie 2014, parag. 34, Samardžić, ibidem, parag. 31, Gohe și alții vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 41 - 43).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că corectarea erorii instanței de apel la judecarea cauzei în ordine de recurs nu este posibilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, de a casa decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți și de a restitui cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

Astfel, ținând cont de rolul specific al instanței de recurs și de preeminența dreptului, este imperios, ca la reexaminarea cauzei în ordine de apel, să fie remediate neajunsurile procedurii inițiale (a se vedea cauzele Baka vs Ungaria (Marea Cameră), 23 iunie 2016, parag. 117; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 123

– 125). Pe această cale, cauza de contencios administrativ urmează a fi judecată în întregime în cadrul unor proceduri noi, în cadrul căreia instanța de apel va avea sarcina de a stabili o legătură clară între faptele speței, dispozițiile legale aplicabile și concluziile la care a ajuns. În funcție de rezultatul aprecierii juridice, instanța de apel va trebui să constate temeinicia sau lipsa unui temei legal a cererii de apel formulată de către SA „Magistrala” (a se vedea, spre exemplu, importanța rejudecării cauzei de către instanțele ierarhic inferioare în baza considerentelor unei instanțe de recurs, Victor Harovschi vs Moldova, 18 noiembrie 2008; Dimitar Yordanov vs Bulgaria, 6 septembrie 2018, parag. 52 – 53).

În conformitate cu art. 247, art. 248, alin. (1), lit. d) și alin. (2), art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord.

Se casează decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Magistrala” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la anularea actului administrativ, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Nina Vascan